

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurzaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfize-
tési pénzek és hirdetések is
küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal mérsékelt ár-
jegyzék szerint számít.

Egyes példányok

kaphatók lapunk nyomdájá-
ban valamint Stark Nándor
és Szigethy Z. könyv- és
papirkereskedésében.

Kéziratok nem adatnak vissza

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 5 kr.

Feloldó-szerkesztő és kiadótulajdonos:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:
a kiadóhivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzek beszedésével is meg vannak bízva.

A forrongó parlament.

Huszonhat esztendő óta most másod-
izben áll a magyar parlament olyan nagy-
szabású válság előtt, mely egész politikai
életünket gyökeresen átalakíthatja, a nemzetet
nagy eszményi céljainak megvalósításához
közelebb viheti, szóval egy szebb korszakot
nyithat meg; de esetleg beláthatatlan időkre
ismét a sikertelen küzdelmek meredek lejtő-
jére taszítják bennünket vissza.

Először 1874-ben folyt le ilyen nagy
horderejű válság. A Tisza Kálmán vezérlete
alatt álló tekintélyes ellenzéki párt kezében
volt akkor az ország sorsa. A Deák-párt a
végelgyengülés szemmelátható tünetei között
szétmállott, elemeire oszlott; tehát elérkezett
az idő, midőn a híres bihari pontoknak leg-
alább részben, érvényt lehetett volna sze-
rezni. De a hegy — egeret szült. Tisza Kál-
mán és pártja nem adta meg az akkori
kormánypártnak a kegyelem-dőfést, sőt meg-
mentette azt az elzúllástól; a széthullott
deákpárti töredékeket fölvette a maga soraiba,
de a saját elveit szegre akasztotta, a saját
zászlaját eldobta, és a megtépett deákpárti
lobogó alatt vette birtokába az uralmat. Szó-
val megmentette a kormánypártot, hogy annak
megerősített hatalmában osztozhassék, és
tovább fejlessze azt a politikai rendszert,
melyet évek során át kárhózatossá hirdetett,
és sikeresen támadott.

Az a nagy csalódás, mely Tiszának és
a vezérlete alatt állott ellenzéki pártnak áru-
lása folytán érte a nemzetet, hosszú időn át
érezte csüggesztő és elzibbasztó hatását
egész politikai életünkben. A csalódott nem-
zet egyidőre reménytelenségbe és tétlenségbe
sülyedt; s a kormánypárt fölemelkedett a
hatalom zenithjére, de ugyanakkor a nemzeti
tradíciók fokról-fokra háttérbe szorítottak.

Az idők folyamában azonban a kormány-
pártot ismét utólérte a hatalmi túltengés fá-
tuma. A nemzet apránként újra öntudatra
ébredt, s abban az arányban, a mint vissza-
tért a nemzet öntudata, szemlátomást erős-
bödött az ellenzék erkölcsileg és számbelileg
egyaránt, és másfelől a kormánypárt pozi-
ciója alatt folyvást erősödő hullámzással
kezdett inogni a talaj.

Évek óta mutatkoznak a válság tünetei,
de az ügyes taktikai sakkhúzások eddig meg-
akadályozták a döntő pillanatot elérkezését. A
szorongatott kormánypárt a parlamenti élet-
ben páratlanul álló cinikus fogásokkal ipar-
kodott megtartani kezében a gyeplőt: elkezdte
ugyanis kisajátítani az ellenzéki pártok el-
veit. Azaz hogy nem is annyira az elveit,
mint inkább csak a jelszavait, hogy
ezzel port hintsen a megtévesztett közvélemény
szemébe.

Először kisajátította az Apponyi vezér-
lete alatt álló nemzeti párttól a közigazgatási
reform jelszavát, s a Szapáry-féle közigazga-
tási törvényjavaslat alakjában egy szörny-
szülöttet akart adoptáltatni a nemzettel. Tudjuk,
hogy csufosan kudarcot vallott vele: a
„zabi gyerek“-et nem ismerte el se a nem-
zeti párt, se az ország.

Most aztán kapta magát, kisajátította a
függetlenségi párttól az egyházpolitikai reform
jelszavát, és azt tette ki lépvevesszőnek.

Közben pedig kitört a rég óta lappangó
válság. A kormánypárt — ép úgy, mint
1874-ben a Deák-párt — kezd elemeire föl-
bomlani. Hasztalan minden kapacitáció,
minden vészkiáltás; hiába hirdeti a kormány,
hogy az egyházpolitikai javaslatok sorsától
függ nemcsak a kabinet, hanem az egész
kormánypárt sorsa; mentől jobban kürtöli,
hogy kockán forog az egész mameluktábor
élete, kockán forog az uralkodó politikai
rendszer, annál inkább sietnek oda hagyni a
sülyedő hajót azok a politikusok, akik vagy
az egyházpolitikai javaslatokkal nincsenek
megelégedve, vagy egyáltalában megcsö-
möröltek már a korrumpált kormányzási
rendszerrel, s őszintén áhítoznak egy puritán
erkölcsű és nemzetiesebb irányu kormányzat
után. Eddig huszonöt tekintélyes tag lépett
ki a pártból; de ezeket előreláthatólag követni
fogják mások is, s így a kilépők számát be-
avatott politikusok mintegy negyvenre becsü-
lik; ezekhez járul még 14 szász képviselő, a
kik nem hajlandók megszavazni az egyházi
reformot, és végül egy csapat olyan képvi-
selő, aki választóinak írásban megígérte, hogy
a kérdéses javaslatokat nem támogatja; vagy
ha meg nem ígérte is, tartózkodni fog a szava-
zástól. Kétségtelen tehát, hogy a kormány — ha
az ellenzék is ellene fordul — a saját pártjával
képtelen lesz az egyházi reformot megalkotni,
s így menthetetlenül elbukik.

Ami az ellenzéki pártok magatartását
illeti, a felől még semmi bizonyosat nem
mondhatunk.

A nemzetipárt még nem nyilatkozott. De
vezérének, Apponyi Albert grófnak újévi be-
szédéből azt lehet kiolvasni, hogy a
m o s t a n i k o r m á n y n a k nem hajlandó
megszavazni a reformot; egyfelől azért, mert
nem tartja az ellenzék hivatásával megegyez-
tethetőnek, hogy egy bukó-félben lévő pár-
tot, melynek egész kormányzási rendszerét
elítéli — megmenteni segítsen; másfelől pe-
dig azért, mivel abban a meggyőződésben
van, hogy a kormánypárt sokat hangoztatott
szabadelvűsége csak talmiszabadelvűség, csak
aranyozott papiros, minden belbecs és érték
nélkül, s így hiu önáltatás volna azt hinni,
hogy ez a párt a reformot valóban szabadelvű
szellemben vinné keresztül.

A függetlenségi és 48-a párt kebelében
— mint már jeleztük — két ellentétes fel-
fogás uralkodik. A párttagok egyrésze — s
ugylátszik, ma még ezek vannak többségben
— állhatatosan azon az állásponton van,
hogy az egyházi reform eszméje a független-
ségi és 48-as párt programjából lévén ki-
sajátítva, a politikai következetesség indoká-
ból meg kell azt szavazni, még akkor is, ha
ezzel a szavazással a kormány és annak
egész politikai rendszere meg lesz is mentve.

A másik rész ellenben erélyesen hang-
súlyozza, hogy az egyházi reform a függet-
lenségi és 48-as párt programjának nem
sarkalatos tétele, hanem csak egyik alkatré-
sze; a fődolog a programban az a kima-
gasló irányeszmé, hogy Magyarország függet-
len és önálló állammá tévessék; ennek a —
fontosságra és horderőre nézve minden egyéb
kérdést messzetulzárnyaló vezéreszmének
pedig legnagyobb akadálya a mostani kor-
mánypárt, amely évtizedeken át minden jo-
gos nemzeti törekvésünket megbénította, s
meg fogja bénítani mindaddig, amíg a hata-
lom birtokában lesz. Az észszerűség azt pa-
rancsolja tehát, hogy az ország érdekében
használjuk föl a kínálkozó alkalmat a kor-
mánypárt megbuktatására; annyival inkább,
mert ezzel az egyházi reform elejtve nem
lesz, csak egy kevés időre elnapoltatik; ami
már csak azért is kívánatos épen a reform
érdekében, mert annak életbeléptetésére e
pillanatban még nincsenek meg a nélkülöz-
hetetlenül szükséges előfeltételek, minő pél-
dával a közigazgatás korszerű átalakítása; te-
hát ha most mindjárt meg lesz is szavazva
az egyházi reform, az csak irott malaszt ma-
rad, s gyakorlatilag életbeléptetni egyelőre
ugy sem lehet.

Mind a két álláspontnak buzgó hívei
vannak a függetlenségi és 48-as pártban; s
ma még kétséges, hogy melyik rész bírja ka-
pacitálni a másikat: az-é, mely meg akarja
menteni, avagy az-é, mely meg akarja buk-
tatni a kormányt?

Engedje a magyarok Istene, hogy pár-
tunk képviselőinek bölcsessége és hazafisága
megtalálja a legalkalmasabb kivezető utat.
Mert szomorú dolog volna, ha pártunk most,
midőn az események tengelyévé tette a sors,
valami végzetes politikai botlást követne el.

A községi közmunka.

Amint a városi képviselőtestület legutóbbi köz-
gyűléséről szóló tudósításunkban el volt mondva, s
mint lapunk mai számának hirdetési rovatában
is olvasható, a közgyűlési határozathoz képest mind-
azok a lakosok, akik természetben kívánják leszo-
gálni a községi közmunkát, tartoznak szándékukat
az e végből alakított kerületi bizottságoknál beje-
lenteni.

A lakosság és a város jól felfogott érdekében óhajtjuk, hogy mentől kevesebb ilyen bejelentés legyen, és az egész közönség készpénzzel váltsa meg a községi közmunkát.

Ez az intenció vezette a városi képviselőtestületet akkor, midőn olyan csekély összegben szabta meg a községi közmunka-váltást, hogy alig képzelünk olyan embert, aki a természetben való leosztálást magára nézve előnyösebbnek tartsa a megváltásnál. A kézi napszám váltására ugyanis 20 krajczárban, az írás napszám pedig 80 krajczárban állapított meg.

Ki dolgozik a mai világban, a maga kenyéréért, reggeltől estig 20 krajczárért a városnak, midőn más munkáért 1 fr. napszámot is kaphat? Avagy ki az, aki egész nap, kocsival lóval hordja a földet, 80 krajczárért, midőn 3—4 forintot is kereshet?

Téli időben talán még akadnának olyanok, akik — egyéb foglalkozás híján — inkább kiállnának közmunkára, semhogy azt a csekély váltást megfizessék. Amde az utakat nem télen, hanem az év azon szakában kell építeni és javítani, a mikor másutt is megtalálja a munkát a dolgozó ember. S aztán azt is meg kell gondolni, hogy elmúlt az az idő, a mikor gyerekeket vagy tehetetlen aggyastyánokat lehetett küldeni a közmunkára, hogy ott tessék lássék babrálást vigyenek véghez. Ma már mindent megkövetelnek, hogy felnőt, munkabíró, épkezélab emberek álljanak ki, akikre többnyire rá is szabják a munkát, melyet el kell végezniük.

Nagy méltányosságot tanusított tehát a város, midőn a váltásárák leszállítása által módot adott a lakosoknak arra, hogy könnyűszerrel szabaduljon a községi közmunka terhétől, s ne legyen kitéve annak, hogy a legszorgosabb munkaidőben szólítják el hasznathajtó foglalkozásától.

Persze, az lenne a legigazságosabb, hogy a községi közmunkát is ép úgy, mint a vármegyeyt, adóarányában vessék ki; sajnos azonban, a törvényhozás csodálatosképen még fentartotta a községi közmunkára nézve a régi, elavult rendszert; holott magára a városra is előnyösebb volna, ha készpénz alapon fektetve, készíthetné el a közmunka költségvetését.

De ha már fentmaradt a kivetésre nézve a régi

rendszer, még is czélszerűbb a város szempontjából is, ha a lakosság megváltja a közmunkát, mert pénzes munkaerővel dolgozta ni nemcsak kevesebb kellemetlenséggel, de tudvalevőleg több eredménnyel is jár.

Igy összhangban lévén a lakosság érdeke a város érdekével, azt hisszük, kevés dolguk akad a kerületi bizottságoknak, mert a közmunka természetben való leszállására aligha lesz vállalkozó. Ne is legyen.

Egyházpolitika és hadsereg.

Sok mindenféle furcsa dolgot olvastam az elmúlt napok alatt. Azok a kesergések, a melyeket egyes liberális politikus urak a polgári házasság meghiusulásától való féltükben megeresztenek, valóban meghatók. De vannak köztük körmönfont „elégiák” is, a melyek első tekintetre is megragadják figyelmünket, főleg kedves és hamiskás naivságuk által.

Valamelyik erdélyi kormánypartiban olvastam, hogy a kormánypart teljességgel nem érti az ellenzékét. Ezt különben olvastam már másutt is, de nem olyan formában mint most.

A kormánypart az illető lap szerint azért nem érti az ellenzékét, mert ez utóbbi (t. i. az ellenzék) évek óta hangoztatja azt, a mit a kormánypart is óhajt: hogy először a polgári házasság meglegyen, mint liberális ujítás liberális államban; s másodsor: hogy a hadsereg kérdésében javulás jöjjön létre. Amde — ugymond az illető lap — ha a kormány már az első kérdésben elbukik, nem tehet a második kérdésben semmi.

Hisz ez világos dolog! Ha egyszer ez a kormány elbukott, nem tehet már többé semmit sem katonai, sem más kérdésben.

Érdekes dolog valóban! Hogy az ellenzék azért támogassa a kormányt, mert ez a katonai kérdésben akar ma j d v a l a m i t tenni! Hát miért nem tett eddig? Az nekünk nem elég, Vogl kapitány urat — ki halálba üldözött egy év alatt vagy husz Mollináry-

bakát — ny u g d i j a z t á k. Sok Vogl ur van még a hadseregben, a kik büntetlenül gyalázhatják a magyar nemzetet, nyelvet, és lobogót.

Nemrég közölte minden ujság, hogy egy magasabb rangú tisztet, ki kegyellenül bánt a magyar legényeivel, s kinek ügyében Ugron interpellált a Házban, s oron kívül léptettek elő. A magyar ezredekben sokkal nagyobb mérvben fordulnak elő öngyilkosságok, mint német, cseh leugyel, stb. ezredekben. Talán azért, mert a magyar gyengébb faj, mint a cseh, vagy szerb? Ám álljon elő aki a magyart gyáva népfajnak meri állítani!

Hanem ő n é r z e t e s e b b nép a magyar bármely másnál a világon, s nem tudja túrni a méltatlanságot, az igaztalan bántalmazásokat.

A magyar nép már régen megérdemelt volna ha nem is önálló hadsereget, de legalább egy kis tűzértséget a honvédsége mellé, a mely ágyu nélkül soha sem lehet komoly számba vehető hadsereg a mai korban.

Ezt a feladatot kell megoldani előbb s azután egyebeket. A házasság házasságnak marad, akár polgári, akár egyházi hatóság előtt köttetik: de magyar hadsereg nélkül — a magyar nép sokáig nem maradhat.

V. Szöcs Géza.

Helyi és vegyes hírek.

— **Személyi hir.** Lapunk felelős-szerkesztője, Sima Ferenc országgyűlési képviselő, betegségéből teljesen fölgyógyulva, ma este Budapestre utazik, hogy a parlamentben képviselői kötelességét teljesítse.

— **A szentesi kir. közjegyzőségre** — értesülésünk szerint — eddig 15 pályázó van. Ezek közül azonban tulajdonképpen csak két folyamodó tekinthető komoly jelöltnek. Az egyik Csató Zsigmond dr. alispán, kinek kineveztetése iránt igen befolyásos tényezők érdeklődnek. A másik Nyáry János szegedi ügyvéd, kit főleg sógora: Eötvös Károly országgyűlési képviselő protegálja, a kiről tudva van, hogy az egyházpolitikai kérdésben elfoglalt föltétlen

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

Jó barátok és ellenségek.

— Regény — 74. foly.

Irtá: **Sima Ferenc.**

Madarassy Pál távozása után az inas szó nélkül zárta be az ajtót, Papp Ignác pedig folytatta a kipakolást, mintha semmi sem történt volna. Alig telt azonban el néhány perc, újra és követelőzőleg kopogtak az ajtón.

Az inas urára nézett.

Papp Ignác intett neki, hogy nyissa fel az ajtót. Ugy tűnt fel az ifjunak, mintha Bálinti főorvos kopogását hallotta volna végig a folyosón, pedig ez előtt az ember előtt nem lehet bezárva Papp Ignác háza ajtaja, bárminő munkában legyen is a gazda.

A szoba ajtón valóban Bálinti főorvos kopogtatott.

Papp Ignác örömmel karolta át a ház régi barátját és meg is csókolta az orvost.

A két ember pillanatig tartotta egymást átkarolva, anélkül, hogy egy szó is elszállt volna ajkukról.

— Rossz ember, szólt végre az orvos, megtörve a csendet, meg se irta, hogy jön.

— Egy évvel ezelőtt megmondtam önnek, hogy ma itthon leszek.

— Az igaz, de . . .

— De ön nem gondolta, hogy én olyan pontos, és szavatartó vagyok.

— Tudom, hogy szavatartó, mert már hallottam, hogy Benéknél látogatást is tett.

— Amint leszálltam a kocsiról, azt tettem azonnal.

— Szívesen látták?

— Bene Tamás éppen oly őszinte örömmel csókolt meg, mint én önt.

— S a hölgyek?

— A hölgyekkel is beszéltem s Irén kezét formalisan meg is kértem.

E pillanatban Bene Tamás kocsisa toppant a szobába.

— A tekintetes urat keresem. Tessék hozzánk jönni azonnal. A kisasszony nagyon beteg.

Papp Ignác nem ismerte a cselédet; de azért a kisasszony szó említésére ajkán fagyott a hang.

— A kisasszony? — kérde meghökkenve az orvos, hol Papp Ignácra, hol a cselédre tekintve.

— Ki cselédje ez?

Bene Tamásé, felelt az orvos.

— Bene kisasszony beteg? kérde Papp Ignác elhalványulva. — Az nem lehet, hiszen alig egy órája beszéltem vele. Csak nem történt valami szerencsétlenség?

A cseléd felelet helyett azt mondá az orvosnak, hogy odahaza is kerestem a tekintetes urat s a cselédek ide utasítottak.

— Jól van barátom, felelt Bálinti, siessen haza és mondja meg, hogy azonnal ott leszek, azzal az orvos vette kalapját, hogy távozzék.

— Menjen, menjen, mondá a képviselő és hozzon nekem hirt azonnal.

Bálinti távozott s Papp Ignác fáradtan dőlt egy karos székbe s az inasnak intett hogy hagyja magára. — Mi történhetett, kérde az ifju tépelődő gondolatok között keresve fel Bene Tamás házat, s lelke elé állítá az alig egy órával látott Bene Irént.

Komoly betegségről szó se lehet.

Papp Ignác a leány hirtelen rosszul létének okát minden habozás nélkül az ő váratlan föllépésében kereste, s egyszerre kétségtelennek látszott előtte, hogy Madarassy Pál rendezni valója is összefüggésben áll ezzel a betegséggel, csak azt nem tudta, hogy ez a hirtelen betegség a leány lelkében Madarassy iránt e vagy ő iránta vezet válságra?

Kinos nyugtalansággal várta vissza az orvost, ki egy fél óra múlva vissza is érkezett.

— Komoly baj van? kérde az ifju.

— Egy kis láz, melyet lelki izgatottság okoz.

— Egy éjjeli jótékony álmom s aztán patika nélkül vége van a bajnak.

— De hát Irén mit mond?

— Hogy nagy beteg. — S mikor én azt mondtam, hogy nincs semmi komoly baj, ő szomoruan rázta a fejét. — En azt hiszem, hogy Madarassy csinált valami kellemetlenséget a háznál ön miatt.

— Miattam?

— No már úgy értem, hogy a fiatal embernek megmondhatta Irén, hogy ön megkérte, s azért Madarassy szemrehányást tett neki. Szóval ilyes valami lehet. A szülők nem beszéltek nyíltan, az anya kedvetlen, Bene Tamás pedig haragos. Irén mondta, hogy ön náluk volt s hangján érezni lehetett, hogy szívesen gondol önre.

— Azt hiszi?

— Ugy érzem.

— Irén fekszik?

— Igen.

— Én ma még vissza ígérkeztem hozzájuk.

Mit gondol doktor elmehetek?

— Talán jobb lesz ha ma nem megy.

— De megígértem.

— Mentse ki magát.

— S ön mikor megy megint a beteget meglátogatni?

— Holnap reggel.

— Töle egyenesen hozzám jöjjen, mondá a képviselő, s mivel az orvosnak egy másik betegéhez kellett menni, melegen megrázta kezét s a távozó után még egyszer utána kiáltot, hogy Iréntől egyenesen hozzá jöjjen.

Az orvos távoztával Papp Ignác íróasztalhoz ült és irt Bene Tamásnak, hogy Irén rosszullete miatt le kell mondani arról az örömről, hogy ma ismét láthassa őket.

Bene Tamás vissza irt, hogy Irén nincs oly rosszul, hogy ő, már mint Bene Tamás Papp Ignácot örömmel ne lássa és fogadhassa.

S Papp Ignác estefelé meglátogatta Benéket; de arról letett, hogy ajándékait meg az nap elküldje.

Folytatása következik.

kormánytámogató álláspontjánál, és Szilágyi Dezső igazságügyminiszterrel fentálló benső baráti viszonyánál fogva, ebben a kérdésben a leghatalmasabb protektorok egyikének tekinthető.

— **Sima Ferencz** országgyűlési képviselő tudvalevőleg a Tasnádi — Kátai-féle peres ügyben f. hó 19-én Szegeden járván, ez alkalommal választókerületének több községéből — névszerint Horgosról, Tápéról és Sándorfalváról — számos tagból álló deputációk keresték föl, hogy különböző közéleti sérelmeiket — melyeknek oly bővében vannak a csongrádvármegyei községek — elpanaszolják. Különösen a sándorfalvi deputáció tünt ki tagjainak nagy száma által, kik mindnyájan Sándorfalva község legtekintélyesebb gazdái közül valók voltak; s azt a méltatlanságot panaszolták el, amit Sándorfalván Topscher János bíró ellen követett el az erőszakoskodó vármegyei hatalom. Tápéra személyesen is kiment Sima Ferencz, hogy a Cicatriczis által elkövetett durva erőszakoskodás felől a helyszínen szerezzen információt és közvetlen impressziót. S mondhatjuk, hogy azok az információk, melyeket ott kapott, mindenképpen megerősítették azoknak a közleményeknek tartalmát, melyek ebben az ügyben lapunk hasábjain napvilágot láttak. Ez információk alapján lapunk felelős szerkesztője az országgyűlés elé viszi a második tápéi stikli dologát; s így meg lesz az alkalma Cicatriczisnek, hogy magát tisztázza, ha bírja. E helyen említjük meg, hogy amint híre futamodott Tápén, hogy odaérkezett Sima Ferencz, a nép rögtön összesereglett, ott volt a falu apraja nagyja, s a szeretet és ragaszkodás oly tüntető jeleivel halmozták el képviselőjüket, melyek a szó szoros értelmében párjukat ritkítják.

— **Ujab sajtóper lapunk ellen.** Mint halljuk, Cicatriczis Lajos vármegyei főjegyző egy kicsit zokon vette, hogy nyilvánosságra hoztuk a Tápén elkövetett basáskodását, s keserűségében — sajtóper indít ellenünk. Hát csak tessék, állunk elébe. Legálább Szegeden is megismerik apránként a maguk igazi mivoltában a mi gyönyörűség pákuliczainkat, kiket eddig, a szegedi sajtó tendenciózus közleményei után, mind megannyi ártatlan báránynak képzeltek. Különbe pedig tamaskodunk benne, hogy Cicatriczisnek lesz elég erkölcsi bátorsága az esküdt-szék elé vinni a második tápéi stiklit.

— **Egy kis magyarázat.** A lapunk mult számában közölt közgyűlési tudósításnak azt a részét, melyben a Balogh János országgyűlési képviselő beszédét reprodukáltuk, — mint bennünket Balogh János országgyűlési képviselő ur értesít — némelyek félreértették annyiban, hogy az alispáni jelentésről szóló passzust úgy magyarázták, mintha az a mostani alispán jelentésére vonatkozna. Készséggel kijelentjük tehát, hogy Balogh János országgyűlési képviselő nem a mostani, hanem a volt alispánról mondotta azt, hogy a kereskedelmi miniszternek azt jelentette, hogy a vásártartás időpontjára nézve „a régi gyakorlat megszüntetése a szentesi közönségnek sem mi konsternációt elő nem idéz.” Egyéb-iránt meg kell jegyeznünk, hogy a kérdéses referáda se vonatkoztatta és nem is vonatkoztathatta az említett megjegyzést a mostani alispánra, mitán köztudomású tény, hogy a dolog — a melyről szó volt — még az 1890-ik évben történt; a mostani alispán pedig csak 1892-ben foglalta el elődje székét.

— **A „zabi gyerek”** titulus miatt Tasnádi Antal által Kátai Pál János ellen indított becsület-sértési per tárgyalása — mint jelentettük — f. hó 19 re volt kitűzve. A tárgyalás azonban nem lett megtartva, mert a felek — kibékültek, Kátai az állítólagos sértést, Tasnádi pedig a panaszt visszavonta; minek következtében a törvényszék az eljárást beszüntette. Örömmel jegyezzük föl e helyen, hogy a dolog békességes elintézésére főleg a kir. törvényszék és a kir. ügyészség jóakarata hatott közre; ami örvendetes tanubizonyossága annak, hogy a szegedi törvényszéknél a szentesi ügyek iránt elismerésre méltó jóindulat uralkodik.

— **Helyettes a szentesi közjegyzőségre.** Szabó, csongrádi közjegyző addig szabódott a szentesi közjegyzői iroda átvételétől, míg végre a szegedi közjegyzői kamara elfogadta a lemondását, és helyettesül, az állás végleges betöltéséig, Kormányi Miksa szegedi kir. közjegyzői helyettesét küldötte ki.

— **Kádár Henrik** nyugalmazott vármegyei főszámvevő — mint mély részvétellel értesülünk —

súlyos betegségben fekszik. Állapota — agg korára való tekintetből — aggodalomra ad ugyan okot, de szerencsére, válságosnak nem mondható. Őszinte szívvel kívánjuk, hogy egészsége mielőbb teljesen helyreálljon.

— **Jókai ünnepély.** A „Szentesi Polgári Olvasó-Kör” 1894. évi január 27-én, Kass G. szalodájának termeiben, Jókai Mór ötven éves írói működésének megünnepelésére táncvizsgálommal egybekötött estély rendez. Az estélyt programja: 1. Előnöki megnyitó beszéd. Tartja Balázsovits Norbert körelnök. 2. Jókai Mórról. Felolvassa Papp Lajos körjegyző. 3. Holt költő szerelme, Jókaitól. Szavalja Kristó N. Antal körtag. 4. Fölolvasás. Tartja Pap Gyula köri könyvtárnok. 5. Számadás, Jókaitól, szavalja Gálfi Sándor körtag. Belépti-díj személyenként 1 forint, családjegy 2 forint 50 krajczár. Kezdeté 7 órakor. Jegyek válthatók: Nagy Ferencz és Szépe Károly kereskedő uraknál és este a pénztárnál. A tiszta jövedelem Jókai diszkiadásu összes műveinek beszerzésére fordítatik, a mely célra felülfizetések köszönettel fogadtatnak.

— **Elcsipett tolvaj.** Lévai Sándor II. t. 629. sz. a. lakost szombaton hajnalban, a vasuti indóháznál, a kőszénlopáson rajta csípték. A póruljárt tolvaj tettét nem tagadhatván, azzal kárpótolta magát, hogy másokat is iparkodott berántani, azt állítván, hogy előtte két ismeretlen asszony is vitt egy-egy kosár szenet. Az ismeretlen asszonyokat nyomozza, Lévait pedig a járásbírósnak adja át a rendőrség.

— **Kéménytűz** volt f. hó 19-én esti 5 óra között Pollák Sándor dr. megyei főorvos házában. Baj azonban nem származott belőle, mert a gyorsan érkezett segély hamarosan elfojtatta a tüzet.

— **Táncpróbabál.** Rácz János táncztanító, f. hó 21-én, az I-ső 48-as kör helyiségében, táncpróbabál rendez. Felhívjuk rá az érdeklődők figyelmét. A tiszta jövedelem felerésze a szegénysorsu árvagyermek felruházására fordítatik. Belépti-díj személyenként 50 kr.

— **A kovács és kerékgyártó ifjuság báljára** — mely tudvalevőleg f. hó 27-én lesz az I-ső 48-as körben — az iparosok és gazdálkodók körében élénk érdeklődés mutatkozik; s így a mulatság sikere biztosítva van.

— **Vége a papirforintnak.** Az egyforintosokat nemsokára kivonják a forgalomból. A papirforintok, mint államjegyek az államadósságnak képezik részét s miután a valutaszabályozás ezt az államadósságot törleszteni szándékozik, szükséges, hogy a papirpénzek a forgalomból kivonassanak. Összesen 64 millió papir egyforintos van s ezek a forgalomban igen nagy szerepet játszanak, mert a kis pénzjegyek jobban el vannak terjedve, mint a nagyok és a legszélesebb körökben foglalkoznak, azzal a kérdéssel, hogy mi jöjjön az egyforintosok helyébe. A kormány szándéka 40 millió ezüst forintot és 80 millió ezüst koronát veretni, Egyidejűleg az ötforintosokat is be fogják venni. — Az ötösök megszüntetése nevezetes akadálya lesz a forgalom könnyűségének. Alkossunk csak képet magunknak arról a helyzetről, melyet a pénzszemek változtatása fog szűlni. Nem lesznek egyesek, ötösök ötvenesei sem. Ellenben 80 millió ezüst korona, 40 millió ezüst forint és 80 millió új bankjegy jön forgalomba.

— **A hóhér számlája.** Hogy mennyibe kerül az államnak egy halálos ítélet végrehajtása megvilágítja Kozareknek egy számlája, a mit a pécsi főügyészhez a héten kivégzett Berdin felakasztásért benyújtott; Felakasztás egy fejtől 12 frt 60 kr., akasztófa felállítása 6 frt, a hóhér napidíja 6 frt 30 kr, a két segéd napidíja 3 frt 16 kr. élelmezési költségek, utazási díjak és egyéb kiadások 89 frt 84 kr. Összesen 123 frt 90 kr.

— **Babona-terjesztő papok.** Háromszék-megyében, Nagy-Ajtán, ezelőtt egy pár nappal Ferencz József földműves elmeháborodott lett. Értelmesebb rokonai bevitték Brassóba megfigyelés végett s miután az ott levő orvosok gyógyíthatatlannak nyilvánították, visszavitték falujába. A lekötözött elmeháborodott rokonait némely babonások azzal beszélték tele, hogy „Ferencz József lelkét az ördögök foglalták el” és senki sem tudja ebből ki-gyógyítani, „csakis három oláh pap.” E tanács folytán az egyik rokon, számba ülve, elhozta a szásmogyorosi és a bölöni oláh papot. Ezek még maguk mellé vették a már előre fölkerít nagy-ajtai oláh papot, Az elmebeteg az oláh pap házához vitték, hogy kiűzzék — mindenható tudományukkal a ördögöt a sajnálatra méltó fiatal emberből. Henter Béla főszolgabíró lépéseket tett az ördögűző pópák ellen.

Elhaltak névsora.

Szentes, 1894. január 13-tól január 2g-ig.

Kuti Lidia, 33 éves, öngyilkosság akasztás által. — Martok Imre, 4 éves, roncsoló toroklob. — Csepregi János, 72 éves, tüdőlob. — Molnár József, 80 éves, végelgyengülés. — Murvai Julianna, 50 éves, veselob. — Grill Frigyes, 55 éves, béllob. — Borsos Szabó Lajos, 2 éves, ránggörcs. — Koncz Kálmán, 3 hónapos, agy betegség. — Lakatos Bálint, 69 éves, aggkór. — Csentes Péter, 1 1/2 éves, bélhurut. — Furtász Ferencz, 22 éves, tüdővész. — Gerecz Erzsébet, 50 éves, tüdőlob. — Kanász Nagy Mária, 68 éves, öngyilkosság vízbe fult. — Bodzás Sándor, 2 hetes, születési gyengeség.

Szentesi piaci árak.

Szentes, 1894. január 20.

Az időjárás kissé megenyhült, melylyel egyidejűleg a buza vételkedv is tökéletesen ellanyhult ugyanarra, hogy a mult hetekben beállott javulás melv 10—15 krnak felelt meg, ma már tökéletesen elveszett.

Árpa kitűnő kereseti cikk, ára is folytonosan szilárdul.

Kukoricza csak helyi fogyasztásra vétetik ára nem változott.

Szalonna igen tartozkodva kínálattik, és eladók igen magas árakat követelnek.

Hizott sertés ára kissé hátrált.

Következő árakat jegyezhetünk:

Buza 79—80 kilós mm. 6 frt 95—7 frt, 78 kilós 6 frt 85—90 kr.

Árpa köble 4 frt 80, umja 6 frt.

Uj-kukoricza köble 3 frt 60, mmja tavaszi átadásra 4 frt 20.

Szalonna mmja 41—42 frt.

Hizott sertés; tiszta vágásra 41—42 kr kilonként számítva.

Szerkesztői üzenet.

— **Czibakházára.** Ha a község a kegyur, akkor lehet. Kérjük ezt megírni és akkor közöljük az eljárás módját.

— **Kistelekre.** Ugyan mivel érdemeltük meg, hogy olyan szertelenül szerény legyen velünk szemben? A felől pedig méltóztassék egészen nyugodt lenni, hogy mi a lap érdekét az udvariasság formáinak soha alá ne rendeljük; s még a kegyed cikkét se közölünk merő udvariasságból, ha itéletünk szerint, bármi tekintetben, nem ütné meg a mértéket. Minthogy azonban eddig ennek mindig az ellenkezőjét tapasztaltuk, kérjük sziveskedjék csak bat ran folytatni a levelezést; higye meg, hogy fölöttébb lekötötelez vele bennünket. A pákulicz részről kegyed ellen irányuló fondorlatról valami pozitívet szeretnénk tudni; s a köztünk fentálló barátságna fogva reméljük is, hogy bizalommal lesz irányunkban.

772. sz. 1893.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírótság 1893. évi 8636 számú végzése következtében Dr. Priegl István ügyvéd által képviselt Hirschman és Bartha czég javára özv. Szilágyi Imréné szentesi lakos ellen 155 frt 57 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le foglalt és 817 frt 80 kr-ra becsült házi butorok, üres hordók és más tárgyak, a még fizetetlen levő követelés és járuléka iránt, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. jbiróság 6983. 1893. számú végzése folytán 55 frt 57 kr. tőkákövetelés, ennek 1893. évi július hó 30 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 24 frt 10 krban biróilag már megállapított költségek erejéig Szentesen alperes lakásán leendő eszközzésére 1894. évi január hó 22-ik nagjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul s el fog-nak adatni.

Kelt Szentesen 1894 évi Január hó 4 napján.

Végh Sándor

kir jbirósági végrehajtó.

Zsoldos Ferencz

fakereskedésben kitűnő minőségű száraz akácz tűzi fa van eladó, 1V3,

Hirdetmény.

Értesítetik a lakosság, hogy az 1894-ik évre foganatosított **községi közmunka-összeírás**, folyó január hó 22-ik napjától kezdve 15 napon át a városi adóhivatalban **közszemlére lesz kitéve**, hol azt bárki megtekintheti és ellene felszólalást tehet, ugyanazon idő alatt, ugyancsak az adóhivatalban közszemlére kitétel idejének leteltével pedig, vagyis f. évi február hó 6-ik napjától 8 napon át tartó időre, tizedenként kirendelt bizottságoknak adatik ki, mely bizottságok előtt minden közmunkaköteles nyilatkozatot tehet arra nézve, hogy közmunka tartozását természetben kívánja-e leszolgálni, vagy készpénzzel váltja meg. A természetbeni leszolgáláshoz megállapított napszámra, és a megváltás összegére nézve a tizedenként kirendelt bizottságok adnak felvilágosítást. Ezen bizottságok a következőképp alakítottak meg, és a következő helyeken teljesítik megbízatásaikat:

1. **Az I-ső tizedbeli lakosság** valamint az ide beosztott nagy-királysági, királysági járandósági, eperjesi, pankotai, lapistói és szentlászlói tanyai lakosság a *sóház helyiségében* Vecseri János és Biró Ferencz képviselők előtt.

2. **A II-ik tizedbeli lakosság** valamint az ide beosztott nagyhegyi, mucsiháti, külső-ecseri, veresgyházi, belső-ecseri, kajáni, vekerzugyi és vekerháti tanyai lakosság a *II-ik tizedben Kálmán Mihály képviselő házában* Kálmán Mihály és Kálmán István képviselők előtt.

3. **A III-ik tizedbeli lakosság** valamint az ide beosztott zalotai, jaksori, nagytőkei, kistőkei, nagynyomásai és hékédi tanyai lakosság a *III-ik tizedben 149. számú háznál a csongrádmezei gazdasági egyesületnek Szeder János tulajdonát képező helyiségében* Bálint József és Pataki József képviselők előtt.

4. **A IV-ik tizedbeli lakosság** valamint az ide beosztott berekháti, bereklaposi, alsóréti, felsőréti, dónáti, berki és derekegyház-oldali tanyai lakosság a *IV-ik tizedben, Bartucz János képviselő házában*, Bartucz János és Vecseri István képviselők előtt tehetik meg nyilatkozataikat; mire saját érdekében oly kijelentéssel figyelmeztetik a lakosságot, hogy *akik a kitűzött idő alatt, a kirendelt bizottság előtt nyilatkozatukat megtenni elmulasztanak, úgy tekintetnek, mint akik közmunka tartozásaikat megváltani óhajtják.*

A folyó február hó 5. napja után felebezések nem fogadhatók el, valamint a megváltás vagy leszolgálásra nézve február hó

6-ik napja előtt, vagy február hó 13. napja után adandó nyilatkozatok is visszautasítottatnak.

Kelt Szentesen, 1894. január hó 18-án.

Magyar Elek,
h. főjegyző.

1-3

Nagy József

II. tized 22 számú háza eladó, értekezhetni lehet III. t. 379 szám alatt. 2-3.

Lóvy József

IV. t. 55 számú háza és a Keményítő gyára szabadkézből eladó; értekezni lehet e fenti szám alatt a tulajdonossal. 2V2.

Pályázati hirdetmény.

Szentes rendezett tanácsu városnál üresedésben levő, s 700 frt évi fizetéssel javadalmazott birtoknyilvántartói, 300 frt évi fizetéssel javadalmazott ügyészegédi, és 400 frt évi fizetéssel díjazott irnoki állásra ezennel pályázatot hirdetek, s felhivom mindazokat, kik ezen tisztviselések valamelyikét elnyerni kívánják, hogy képesítettségüket és erkölcsi magugviselést igazoló okmányokkal kellően felszerelt kérvényeiket **f. évi január hó 31-dik napjának d. u. 5 órájáig** hozzám nyujtsák be.

Szentes, 1894. január 13.

3-3 **Dr. Csató Zsigmond,**
alispán.

Házeladás.

Bellehem utca I. t. 412. számú volt dr. Pollák, most Volfinger-féle ház, szabadkézből előnyös feltételek mellett eladó. Tudakozódhatni a háznál, vagy Scheinberger és Popper bórkereskedésében a ref. egyház bérházában.

Házeladás.

Rácz Ferenczné I. t. 130 számú háza a városi kórház átellenében, kedvező feltételek mellett szabadkézből eladó, s melyet vevő azonnal el is foglalhat. — Értesítést lehet nyerni Rácz Ferencz I. t. 32. sz. kurezaparti házában. 1-3

Cseuz Imrének

Kunszentmártonban a piac téren I. t. 4. számú házában több lakás és bolt helyiség f. évi Szt.-György naptól hasznosbérbe kiadó, esetleg örök áron is eladó. Értekezni lehet a tulajdonossal a helyszínen. 1-2.

Nagy József

I. t. 771. számú háza kedvező feltételek mellett eladó, értekezni lehet a fenti szám alatt.

ifjabb Sarkadi N. Mihálynak

van egy 15 soros Simlex (Nicholson V. Fülöp-féle) sorvető gépe — mely csak egy évig volt használva — eladó; megtekinthető nagytőkei tanyáján.

Tea, rum, cognac, kávé.

Kovács és Mezey tea és rumnagykerekesedők

ajánlják saját londoni és fiúmei ügynökségeik által direct importált elsőrendű és válogatott

chiniai és orosz karaván tea-nemeket, szintugy

hamisítatlan jamaika-rumot,
utólérhetetlen minőségű

brazília rumot.

Francia és belföldi

COGNAC

cseki a legkiválóbb czégektől.

K Á V É

válogatott minőségekben 4³/₄ kilós postacsomagokban bárhova díjmentesen. 6-8

Kimerítő árjegyzék kívánatra díjmentesen.

BUDAPESTEN:

Főüzlet és iroda: Dorotya-utca 13. sz.
Fiók-üzlet: Kerepesi-ut 6. sz. ezelőtt
Bieber Antal.

Dreher Antal kőbányai sörfőzdéje palaczk söreinek főelárusító.

Figyelmeztetés.

A n. é. közönséget a saját érdekében figyelmeztetjük, hogy bevásárlásainál mindig csak elsőrangú megbízható czégekhez forduljon és magát hangzatos és olcsó árakkal csábító hirdetések által tévutra ne vezettesse.

Vidéki rendelvények pontosan postán vagy vasuton kívánat szerint küldetnek.

Minden egyes cikkünk jóságát és valódiságát teljes jóállást vállalunk

Meg nem felelő minőségek visszavételnek.

Visszonteladónak kúton árjegyzék.

Gépműhely.

Alulírottak tisztelettel hozzuk a n. é. közönség b. tudomására, hogy Szentesen gőzmalmunk telepén **Mihalik Gusztáv** gépész és v. gyári műmester vezetése alatt gőzzel hajtott vasesztergákkal és vasgyalukkal felszerelt

GÉPMŰHELYT

rendeztünk be.

Gépműhelyünkben mindennemű gazdasági, ipar és gőzgépek, szivattyúk tüzi fecskendők stb. javítását, gőzhengerek furását, kazáncsővek kicserélését, stb. stb. valamint gépalkatrészek újboli elkészítését és mindennemű géplakatos munkákat mérsékelt díjért elvállalunk.

Ugyancsak **RÉZÖNTŐDÉNKBEN** rézöntések rendelet szerint eszközöltetnek és öntvények nyers és kidolgozott állapotban kaphatók.

Sima és Novobáczyk.